

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

24

Vragen van de leden **Van Ojik** (GroenLinks), **Kuiken** (PvdA), **Voordewind** (ChristenUnie) en **Jasper van Dijk** (SP) aan de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid over *uitzettingen naar Afghanistan* (ingezonden 7 augustus 2018).

Antwoord van Staatssecretaris **Harbers** (Justitie en Veiligheid) (ontvangen 18 september 2018).

Vraag 1

Kent u het bericht «Mensenrechtenorganisaties boos over uitzetting Afghaans gezin»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Hoe beoordeelt u de conclusie van twaalf mensenrechtenorganisaties dat met deze uitzetting het betrokken gezin in groot gevaar is gebracht?

Antwoord 2

Ik deel deze conclusie niet. Bij de asielaanvraag is uitgebreid bezien of er gronden aanwezig zijn voor bescherming. Er is geen vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer aangenomen – wat is bevestigd door de rechtbank en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Terugkeer is dan aan de orde.

Vraag 3

Kunt u verklaren waarom u eerder heeft gesteld dat het uitzetten van gezinnen met minderjarige kinderen naar aanleiding van het ambtsbericht niet meer voor de hand ligt, terwijl dat nu in de praktijk wel blijkt te gebeuren?²

Antwoord 3

Ik verwijs u naar mijn brief aan uw Kamer van 11 juli 2018 waarin ik heb aangegeven dat aan gezinnen met minderjarige kinderen waar sprake is van vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij

¹ <https://nos.nl/artikel/2244583-mensenrechtenclubs-boos-over-uitzetting-afghaans-gezin.html>

² <https://nos.nl/artikel/2241048-nieuw-asielbeleid-voor-afghanen-onrechtvaardig.html>

terugkeer in beginsel geen binnenlands beschermingsalternatief in Afghanistan wordt tegengeworpen. Dat is dus anders dan de stelling dat het uitzetten van gezinnen met minderjarige kinderen niet meer voor de hand ligt.

Vraag 4

Klopt het dat inwilligingspercentages van asiolverzoeken van personen met de Afghaanse nationaliteit in Frankrijk 84% en in Italië 92% bedragen, en in Nederland slechts 35%? Bent u van mening dat Frankrijk en Italië een onredelijk niveau van bescherming hanteren jegens vluchtelingen uit Afghanistan? Zo ja, waarom?

Antwoord 4

Uit de cijfers van EASO blijkt inderdaad dat Nederland 35% van de asiolverzoeken van Afghanen inwilligt. Elke asielaanvraag in Nederland wordt op haar merites beoordeeld. Asielaanvragen van vreemdelingen uit Afghanistan worden getoetst aan het algemeen asielbeleid dat in het landgeboden asielbeleid voor asielzoekers uit Afghanistan nader is ingevuld. Hierbij wordt rekening gehouden met de specifieke omstandigheden in een zaak en de algemene situatie in het land van herkomst. Of een asielaanvraag ingewilligd of afgewezen wordt, hangt van de individuele omstandigheden van de zaak af. De IND registreert niet de asielgronden van de vreemdeling die aan de aanvraag ten grondslag hebben gelegen.

Dat het inwilligingspercentage in Frankrijk en Italië anders is, is mij bekend. Daar staat tegenover dat er ook meerdere Europese landen zijn waar het inwilligingspercentage in Afghaanse asielzaken vergelijkbaar met of lager zijn dan Nederland. Meer dan het inwilligingspercentage is voor mij daarom de inhoud van het beleid leidend. Dat is ook waarom ik in mijn brief aan uw Kamer in ben gegaan op de EASO Guidance Notes Afghanistan.

Vraag 5

Waarom heeft u bij uw herbeoordeling van het landenbeleid ten aanzien van Afghanistan naar aanleiding van het ambtsbericht van 15 juni 2018 niet specifiek bekeken wat dit betekent voor de mate waarin de universele rechten van kinderen, zoals vastgelegd in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), worden gerespecteerd in het geval van uitzetting naar Afghanistan? Bent u bereid dit alsnog te doen?

Antwoord 5

Het Nederlandse vreemdelingenbeleid houdt rekening met de positie van minderjarigen, zowel voor minderjarigen in gezinsverband als voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen, waarmee onder meer recht wordt gedaan aan het IVRK. In zowel de asielprocedure als reguliere toelatingsprocedures heeft het belang van het kind een duidelijke plaats en dit komt tot uitdrukking in verschillende beleidskaders en in de wijze waarop procedures zijn ingericht waarbij kinderen betrokken zijn.

Vraag 6

In welke gevallen acht u het uitzetten van gezinnen met minderjarige kinderen naar Afghanistan nog billijk en in lijn met wetgeving en internationale verdragen?

Antwoord 6

Als na een zorgvuldige procedure is vastgesteld dat een gezin met minderjarige kinderen niet voor verblijf in Nederland in aanmerking komt, dan moet alles gericht zijn op vertrek naar het land van herkomst. Dat de veiligheidssituatie in Afghanistan aanleiding geeft tot zorg, en de situatie waarin personen en gezinnen naar terugkeer komen te verkeren niet eenvoudig zal zijn, maakt nog niet dat zij daarmee voldoen aan de toelatingsgronden voor asielbescherming.

Het enkele feit dat een gezin met minderjarige kinderen afkomstig is uit Afghanistan wil niet zeggen dat zij voor bescherming in aanmerking komen. Dat volgt evenmin uit wetgeving of internationale verdragen. Ook blijkt dit niet uit het ambtsbericht of andere informatiebronnen waar het beleid op is gebaseerd. Ik verwijs u wat betreft de complexe situatie in Afghanistan naar mijn Kamerbrief van 11 juli alsmede naar het beleid over Afghanistan dat in

paragraaf C7/2 van de Vreemdelingencirculaire is opgenomen en waar alle bijzondere beleidsregels in staan. In dit kader wijs ik op de recente beslissing van het EHRM van 26 juni 2018 in de zaak A.G. en M.M. tegen Nederland (43092/16) waarin het EHRM evenmin aanleiding zag om ten aanzien van een gezin met kinderen een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM aan te nemen.

Vraag 7

Klopt de eerdere appreciatie door mensenrechtenorganisaties van de beleidswijziging dat de wijziging slechts betrekking zou hebben op een aantal gezinnen dat op twee handen te tellen zou zijn?³

Antwoord 7

De beleidswijziging zal slechts gevolgen hebben voor gezinnen met minderjarige kinderen die gegronde vrees voor vervolging, dan wel voor wie een reëel risico op onmenselijke behandeling bij terugkeer aan de orde is. Aan hen wordt niet langer een binnenlands beschermingsalternatief tegengeworpen bij de beoordeling van hun asielaanvraag. Nu het op voorhand niet te zeggen is hoeveel gezinnen met minderjarige kinderen een aanvraag zullen doen, waar sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico bij terugkeer, kan ik niet aangeven om hoeveel gezinnen de wijziging mogelijk-erwijs betrekking zou hebben.

Vraag 8

Hoeveel gezinnen met minderjarige kinderen afkomstig uit Afghanistan bevinden zich momenteel in een terugkeerproces?

Antwoord 8

Op dit moment bevinden zich in de caseload van de Dienst Terugkeer & Vertrek circa 120 Afgaanse gezinnen met minderjarige kinderen. Dit betreft het totaal aantal Afgaanse gezinnen dat Nederland dient te verlaten, zowel de gezinnen die terug dienen te keren naar Afghanistan, als de gezinnen die naar een andere lidstaat dienen te gaan voor de afhandeling van hun asielaanvraag.

Vraag 9

Kunt u beargumenteren waarom u het, ondanks de heldere conclusies uit het ambtsbericht over de onveiligheid, redelijk en billijk acht om alleenstaande minderjarigen uit te zetten naar Afghanistan?

Antwoord 9

Zoals ook in het beleid, paragraaf C7.2.6 van de Vreemdelingencirculaire, staat, worden alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv) afkomstig uit Afghanistan niet uitgezet als er geen familie in Afghanistan bekend is, nu er geen algemene vorm van adequate opvang in Afghanistan beschikbaar is voor amv's. De veiligheid voor een amv-er wordt daarmee afdoende meegenomen in het terugkeerproces.

³ <https://nos.nl/artikel/2241048-nieuw-asielbeleid-voor-afghanen-onrechtvaardig.html>